

Warszawa, styczeń 2019 roku

Szanowni Państwo,

Zechcą Państwo przyjąć najlepsze i pogodne życzenia w dopiero co rozpoczętym Nowym Roku wraz z serdecznym zaproszeniem na styczniowe zebranie **KOMISJI HISTORYCZNEJ ZARZĄDU GŁÓWNEGO TOWARZYSTWA PRZYJACIÓŁ WARSZAWY**.

Bolesław Prus 134 lata temu na łamach „Kuriera Warszawskiego” w swej *Kronice tygodniowej* z 18 stycznia, wobec trwającego karnawału przyznał, że „i ja muszę się nastroić na wyjątkową nutę i zamiast sprawom codziennym, poświęcę niniejszą kronikę – estetyce, krytyce i sztuce”. Zauważywszy, iż pojęcie sztuki – tak jak wszystko na świecie – to rzecz względna, gdyż zależy od „rozwinęcia umysłów w społeczeństwie”, Prus przypominał, że „świat» dla chłopca znaczy krąg ziemi otoczony horyzontem; dla trzecioklasisty »świat» znaczy kulę ziemską mającą 1719 mil średnicy; dla astronoma »świat» znaczy przestrzeń obejmującą kilkanaście milionów słońc i ich planet. Tak samo dzieje się ze sztuką”...

Każde spotkanie Komisji Historycznej otwiera nam oczy na niepodejrzewane wszechświaty, nieznanne perspektywy, tudzież uczy nas innego języka niby znajomej rzeczywistości. I niewykluczone, że dlatego wychodzimy z tychże spotkań bogatsi o kolejną warstwę Warszawy, o kolejne jej imię bądź oblicze. Taką nową opowieść o naszym mieście niesie ze sobą już to *Stolica wielu kultur* Tadeusza Świątka i Rafała Chwiszczuka (o tej książce porozmawiamy 15 lutego), już to *Plan Warszawy 1955 – Plan dzielnic centralnych m.st. Warszawy* w narracji i opracowaniu Andrzeja Skalimowskiego i Pawła Wespiańskiego (o tym wydawnictwie pomówimy 26 kwietnia), już to stale obecna, lecz zawsze różna refleksja warszawsko-wiślana...

Najbliższe tedy spotkanie – 18 stycznia – poświęcimy Wiśle warszawskiej, zwłaszcza sposobom jej poznawania i formom opowiadania o niej. Arkana warsztatu dydaktyczno-geograficznego ujawni nasza Koleżanka z Komisji – doktor habilitowana **Joanna Angiel**. Nasz Gość (a właściwie od kilku lat stała członkini Komisji) jest geografem-hydrologiem (limnologiem i potamologiem), nauczycielem akademickim na Wydziale Geografii i Studiów Regionalnych Uniwersytetu Warszawskiego, dydaktykiem geografii, krajoznawczynią; doradcą metodycznym nauczycieli geografii, rzeczoznawczynią Ministra Edukacji Narodowej ds. podręczników szkolnych do geografii i przyrody oraz edukacji regionalnej i dziedzictwa kulturowego, „Nauczycielem Roku 2002”; fotografem przyrody; współautorką programów nauczania dla szkół podstawowych oraz średnich, ścieżki edukacyjnej „Edukacja regionalna – dziedzictwo kulturowe w regionie”, podręczników oraz zeszytów ćwiczeń do geografii, przyrody i edukacji regionalnej, poradników dla nauczycieli geografii i przyrody; wykładowcą – oprócz macierzystej uczelni – Uniwersytetu Gdańskiego, Wyższej Szkoły Humanistycznej w Pułtusku, a także Szkoły Wyższej Przymierza Rodzin w Warszawie. Joanna Angiel jest autorką znakomitych książek, m.in. *Zieloną ścieżką przez geografę* (2000), *Rzeka Wisła, jej wartości i percepcja. Wisła w edukacji geograficznej* (2011), *Na geograficznych ścieżkach życia* (2012), *Geograficzne wędrówki myślowe* (2015), *Oblicza Wisły. Przewodnik warszawski dla tropicieli przyrody* (wraz z Dariuszem Bukacińskim, 2015), *Rzeki i ich wartości w edukacji geograficznej* (2016). Dodajmy, że nasza Prelegentka przepłynęła różnymi rodzajami łodzi (m.in. kajakiem czy tratwą) trzy największe rzeki Polski: Wisłę (od źródeł do jej trzech ujść do Morza Bałtyckiego), Odrę (od Opola do Szczecina) oraz Warty (od Koła do ujścia w Kostrzynie).

Do zobaczenia przy Placu Zamkowym 10 już niedługo – **18 stycznia o 17:30**.

Z dobrymi myślami,

MIKOŁAJ MADUROWICZ

(przewodniczący
Komisji Historycznej Zarządu Głównego TPW)

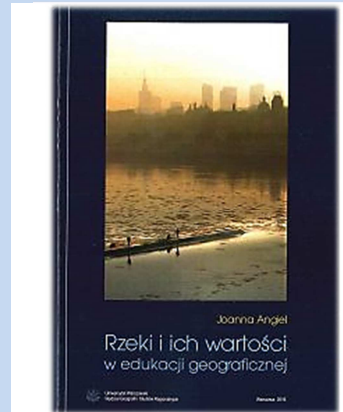
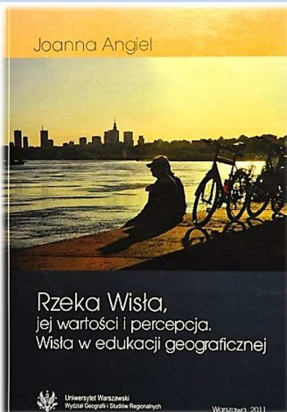
HALINA NIEMIEC

(zastępca przewodniczącego
Komisji Historycznej Zarządu Głównego TPW)

O poznawaniu warszawskiej Wisły

dr hab. **JOANNA ANGIEL**

Wydział Geografii i Studiów Regionalnych Uniwersytetu Warszawskiego
(Pracownia Edukacji Geograficznej Katedry Geografii Regionalnej i Politycznej)

Szczególne momenty w moim życiu?

- ♠ spotkanie osób, które stały się dla mnie „drogowskazami” na drodze naukowej, a niejednokrotnie i przyjaciółmi – ukierunkowali oni moje ścieżki myślenia i postrzegania świata...
- ♠ poczucie mentalnej bliskości z moimi uczniami i studentami...
- ♠ samotne wędrowki nadwiślańskie oraz rejsy poznawcze i badawcze Wisłą, Odrą, Wartą – „czytanie tych rzek”, zetknięcie się z ich pięknem, dochodzenie do prawdy o nich i ludziach, którzy nad nimi żyli i gospodarowali...

Joanna Angiel

